

Käinutluokta, vik, jokk-
mokks sn o. tå, Nb. 1.
Gn 13 b 6 : 13

Käinut - luokta

Bet. = vägviken. Man har
flyttningssväg = "käinutahka"
efter denna vik.

H. Grundström 1927
M. 2. 1967